

EMO ANKARA ŞUBESİ'NİN BİR YILININ DEĞERLENDİRMESİ *

Elektrik Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
ali.yigit@emo.org.tr

Sevgili arkadaşlar, hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu'nun kendisini cesurca masaya yatırdığı böyle bir değerlendirme toplantısı yapmış olmasını çok önemli buluyorum. EMO Ankara Şubesi'nin bir dizi ilki gerçekleştiren bir geleneği olmasından dolayı, bunun da diğer Şubelere de yansiyarak, önümüzdeki dönemlerde kurumsal bir kimliğe bürünmesi ve ara değerlendirme toplantılarının da Odada gelenekselleşmesini diliyorum.

Sevgili Ahmet Ağabey, 1980'lere kadarki ve ağırlıklı olarak da kendisinin aktif olarak içinde yer aldığı süreçle ilişkin değerlendirmeyi çok akıcı bir şekilde anlattı. Ben de dilim döndüğünce onun bıraktığı yerden günümüze kadar gelen süreci değerlendireceğim. 1980-90 arası, Türkiye açısından karanlık bir süreç olarak geçti. 80'ler TMMOB ve Odaları açısından kurumların kapanmaması mücadelesinin belirleyici olduğu bir dönemdi. 80'lerden sonra bu kurumların kapısına kilit

vurulmasını sağlayan yöneticilerimizi buradan bir kez daha saygıyla anmak istiyorum. İyi ki vardılar ve bize böyle bir ortam bıraktılar. Onların ısrarlı ve kararlı mücadelesi sayesinde bugünlere eriştiğimizi unutmamak gerekiyor.

Şubemizin Devrimci Demokratik Geleneği

80'lerin ortalarından itibaren oluşan görece demokratik ortam TMMOB ve Odalarında da 80'de kesintiye uğrayan yürüyüşün yeniden başladığı bir dönemdir. Bu dönem aynı zamanda iktidardaki yönetimlerin Odaları denetim altına almak için özel çaba harcadıkları ve merkezi idarenin bazı olanaklarının belli kesimlere sunulması onların Odalarda iktidara getirilmek istendiği bir dönemdir. 1988 yılını, EMO, İMO ve MMO Ankara Şubeleri için kara bir yıl olduğunu söylemek gerekiyor. Çünkü 1970'lerle başlayan yürüyüşün, bu üç Şubede kesintiye uğradığı ve bu Şubelerin, dönemin iktidarının yönlendirmeleri ve çabalarıyla iktidardan güdülmüne sokulmaya çalışılan bir anlayışa teslim edildiği bir dönemdir. Ancak EMO Ankara Şubesi bu süreci

erken atlattı. Bu kesintinin kısa sürmesinde, EMO Ankara Şubesi bileşenlerinin çabasının önemini belirtmekte yarar var. 1990 seçimleri, 1988'e kadar dağınık bir görüntü sergileyen demokrat kesimlerin, geçmişteki kimlikleri yerine herkes için çok daha kapsayıcı olan DEMOKRAT MÜHENDİSLER adı altında bütünleşmelerini de beraberinde getirmiştir. Bu tarihten sonra "DEMOKRAT" adı, önce diğer EMO Şubelerinde ve TMMOB birimlerinde, ardından da bir dizi sendika ve kitle örgütünde kapsayıcı bir ad olarak kullanılmaya başlandı.

1990'da başlayan DEMOKRAT MÜHENDİSLER yürüyüşü günümüze kadar süren bir değişimin ve dönüşümün de adı oldu. 1990'larda başlayan bu yürüyüş hem EMO Ankara Şubesi'nde hem de EMO ve TMMOB'de ilklerin yaşandığı bir süreç oldu.

Bunlardan bir tanesi bugün TMMOB İl Koordinasyon Kurulu (TMMOB İKK) diye tanımlanan kuruldur. Bu kurul fiili olarak 1990'lardan sonra EMO, İMO ve Mimarlar Odası Ankara Şubeleri tarafından oluşturulan, birlikte iş yapma kültürünün

* Bu yazı Ali YİĞİT'in 18.03.2007 tarihinde EKİN SANAT MERKEZİ'nde yapılan EMO Ankara Şubesi'nin birinci yılının değerlendirildiği "Genel Üye Toplantısı"nda yaptığı konuşmanın bant çözümüdür

ilk ve önemli adımlarının ürünüdür. Bu işbirliği çerçevesinde yürütülen tartışma, 1990'ların ortalarından sonra bir yönetmelikle şekillendi ve TMMOB İKK oluşturuldu. Bu konuda EMO Ankara Şubesi öncü bir rol oynamıştır.

EMO Ankara Şubesi'nin bir diğer öncülük ettiği kurumsal çaba da, yine 90'ların ortalarında, kamu emekçilerinin daha yeni yeni örgütlenmeye başladıkları bir dönemde Ankara Demokrasi Platformu'nun kurulmasıdır. Ankara'da TMMOB dışındaki birimlerle ortak davranılması konusunda geleneği başlatan Şubelerden birisi EMO Ankara Şubesi'dir.

EMO Ankara Şubesi'nin gerçekten de köklü bir demokrasi geleneği ve bu geleneği 1970'lerden beri, 88-90 arasındaki iki yıllık kesintiye saymazsak, ısrarlı bir şekilde sürdüren kararlı bir yapısı vardır. Bu kararlılığın önemli bir göstergesi de 1992 yılından beri ısrarla sürdürülen, geniş bir yelpazenin katılımına açık demokratik bir süreç sonunda DEMOKRAT MÜHENDİSLER adaylarının belirlenmesi süreci, yani ÖN SEÇİM'lerdir. EMO Ankara Şubesi, İMO ve Mimarlar Odası Ankara Şubeleriyle birlikte tartışıp bulduğu, bu yöntemde ısrarcı olan ve bunu 8 dönemdir kararlı bir şekilde sürdüren tek TMMOB birimidir.

Her ne kadar zaman zaman "Bu, bizim tüzüğümüzde yazar mı, yazmaz mı?" gibi sığ bir tartışma eksenine sokulmaya çalışılsa da, EMO Ankara Şubesi bu işi sürdürmüş ve bu işin, tüzüğe, yönetmeliğe girmese de, kurumsallaşması konusunda önemli bir çaba harcamıştır. ÖN SEÇİM, kısmen de olsa temsili demokrasiden katılımcı demokrasiye geçişte önemli bir işleve sahiptir. Bugün önseçim tartışmaları TMMOB'nin bir dizi biriminde yapılabiliriyorsa, EMO Ankara

Şubesi'nin bunu kararlı olarak sürdürüyor olması ve iyi bir örnek olmasından kaynaklanmaktadır. Bugün, EMO Ankara Şubesi, bu önseçimin nasıl daha demokratik olacağı doğrultusunda iç tartışmalar yapmaktadır. Yine aynı şekilde Danışma Kurulunun nasıl daha demokratik ve daha işlevli olacağı konusunda iç tartışmaların bir başka başlığıdır. Yani EMO Ankara Şubesi, mevcut bürokratik mekanizmalar içerisine kendisini sıkıştırmadan, üye ihtiyaçlarına ve üyelerin Odayla bağını arttırabilme çabasına değişik yöntemler bulmaya çalışmaktadır. Bugüne kadarki tarihi de bunlarda başarılı olduğunu göstermektedir. Bundan sonra da başarılı olacağına ben inanıyorum. Çünkü bir şeye inanmak ve başlamak, onu başarmak anlamına gelmektedir.

Gençleriyle Büyüyen Bir EMO

EMO Ankara Şubesi'nde yapılan etkinlikler dalga dalga diğer EMO birimlerine ve TMMOB birimlerine yansımakta, gelenekselleşmektedir. EMO Ankara Şubesi'nin bir öncü konumda olduğunu ve bu demokrasi mücadelesinde olsun, mesleki faaliyetler konusunda olsun, öncü bir rolü olduğunu kabul etmek gerekiyor. EMO Ankara Şubesinin bu öncü özelliklerinden bir tanesi de, 90'ların ortalarında EMO Öğrenci Komisyonu adıyla başlatılan ve daha sonra diğer EMO birimlerinde sürdürülen ve bugün EMO içinde EMO-Genç olarak kurumsallaşan uygulamadır.

Bu kurumsallaşmanın ve TMMOB GENÇ tanımına kadar giden uygulamanın öncüsü yine EMO Ankara Şubesi'dir. EMO-Genç uygulamasının gençlikle bütünleşme, etki alanını genişletme, temel olarak da yönetimlerin gençleşmesi, gençliğin dinamizminin yeni üretimlere

yöneltilmesini sağlamak konusunda da önemli işlevleri olmuştur. Bugünkü EMO Ankara Şubesi'nin genç ve dinamik yönetimi EMO-Genç uygulamasının eseridir. EMO-Genç konusundaki temel yaklaşımımız, özerk bir yapılanmanın olması, kendi iç tartışmalarını kendilerinin yapması, şubeyle kurumsal işleyişin dışında bir vesayet ilişkisinin olmaması biçimindeydi. Ancak, bu geleneksel doğru yaklaşımın geçtiğimiz dönem EMO Yönetim Kurulu tarafından sekteye uğratıldığını söyleyebiliriz. Bunun temel argümanı da 'Yetkin Mühendislik' tartışmalarıdır.

Yetkin Mühendislik kavramının iyiliği ya da kötülüğünün ötesinde, bu tartışmanın TMMOB GENÇ Kurultayı'na EMO-Genç temsilcileri tarafından taşınmasının engellenmesidir. Bir gecede EMO Yönetim Kurulu da devre dışı bırakılarak EMO-Genç temsilcilerinin TMMOB GENÇ Kurultayı'na katılması engellenmiştir. Bu yaklaşım EMO içerisinde 'yeni bir muhafazakârlaşmanın', yeni fikirlere hem kendini hem gençliği kapatma anlayışının bir tezahürüdür. Yeni bir tartışma olacaksa onu da biz yaparız ya da 'bu memlekete komünizm gelecekse onu da biz getiririz' anlayışının yeni bir tezahürüydü. Bu yaklaşım, bulunulan makamları sahiplenme güdüsünün en uç örneğiydi. Ancak bilinmeliydi ki 'Mahkeme Kadıya Mülk Değil'.

İşte üzerinde fırtınalar kopartılan ve 'bir grup azınlık' tarafından bir türlü içe sindirilemeyen ÖN SEÇİM sonuçlarının ortaya çıkmasında belirleyici olan faktörlerden birisi de 'GENÇLİĞİYLE BARIŞIK EMO' söylemiydi.

EMO'da Hatalı Eğilimlere Geçit Vermeyeceğiz

EMO Ankara Şubesi'nin demokratik geleneğince verilen reflekslerden birisi de

demokrasi mücadelesinde öncü ve kilit konumda olan EMO gibi bir örgütte geçtiğimiz dönem, sendika konusundaki 'yetki itirazı' biçimindeki 'liberal eğilimlere' ilişkindi. EMO'nun saygın tarihinde olmaması gereken tartışmalar ve bu tartışmaların sonucunda oluşan ayrışmalara uzanan bir süreç yaşandı.

Neydi bu tartışma; EMO'da birtakım mevzuat ya da yasaların arkasına sığınarak, sendika yetkisine itiraz edilmesiyle başlayan, ardından toplu iş sözleşmesinin 7 ay sürüncemede bırakılması ve bu süreç içerisinde hem kurumsal anlamda birtakım yıpranmaların, hem de personel arasındaki huzursuzluğun arttığı ve ardından da bir işyeri temsilcisinin sendikal gerekçelerle işten atılmasıyla (bu salt benim değil tescil edilmiş yargı kararıdır) devam edip 'PERSONELİYLE BARIŞIK EMO' söylemiyle devam eden bir ayrışmadır. EMO'nun bugün gelmiş olduğu noktayı olumlamakla birlikte yaşanmış olan yanlışlıkların ve hataların da, TMMOB tarihi ve özellikle de EMO tarihi açısından kara bir leke olduğu gerçeğini de vurgulamak gerekiyor.

EMO'nun üye sayısı ve alt disiplinleri hızla artarken EMO belgelendirme mevzuatının hala 1954'lerdeki teknolojik düzeyle algılanıp, özellikle Elektrik-Elektronik ve Elektronik Mühendisi üyelerimizin mağdur edildiği ve zaten eşitsiz bir 'piyasada' yaşamaya çalışan üyelerin belgelerinin iptal edildiği, hak gaspı yapıldığı bir süreç yaşandı. Kendini 'yasakçılıkla' ifade etmeye çalışan anlayış üniversiteden alınmış olan Elektrik-Elektronik Mühendisliği gibi bir unvanın olamayacağına karar vererek bunu üniversite öğrencilerine 'övünerek' anlattılar. Kendini EMO alt disiplinlerinden sadece birinin (Elektrik Mühendisliğinin) sorunlarına

odaklanmış ve diğerlerini yok sayan bir anlayışa karşı tüm alt disiplinleri kucaklayan bir anlayış savunuldu. Bu, üyelerinin engelleyen değil onları yeterli hale getirecek ve mesleğini özgürce ifade edebilecek bir ortam oluşturulması tartışmasıydı ve bunu 'ÜYESİYLE BARIŞIK BİR EMO' şeklinde ifade ettik.

Dolayısıyla, EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu'nun ortaya çıkış süreci de bir anlamda yeni bir saflaşmanın başlangıcı olmuş, ÖN SEÇİM süreçlerinden geçmiş ve son yılların en geniş katılımlı Genel Kurulu'nun ardından da kurumsal kimliğine bürünerek yoluna devam etmektedir. 1990'larda yükselen ivmenin 2000'lerde düşmeye başladığı bir süreçte, 2006 Genel Kurulu'ndaki gerek katılımın, gerekse DEMOKRAT MÜHENDİSLER adıyla çıkan listenin yüksek bir oy almış olması son derece önemlidir. Çünkü yaşanan, biraz önce ifade ettiğim gibi yapılan tartışmalarda üyelerin ortaya çıkmış olan 'genç ve dinamik iradeye' sahip çıkma kararlılığının göstergesiydi.

Şubemiz Etkinliklerine Devam Ediyor

EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu'nun bu dönem içerisinde hayata geçirdiği önemli işlerden birisi de, aynı zamanda bir ilk olan İç Anadolu Enerji Forumu (İÇEF)'dur. Şube etkinlikleri eskiden Şube merkezlerine sıkışmış ve Şube merkezleriyle dar bir kesim arasında sürdürülürken, Ulusal Kongre'nin bir İl Temsilciliğine aktarılması, ardından İÇEF'in alt forumlarının illerde, temsilciliklerde gerçekleştiriliyor olması ve bunlarla da ciddi anlamda bir katılımın sağlanıyor olması çok önemlidir. Bunun diğer Şubeler açısından da örnek teşkil edeceğine inanıyorum. Nitekim diğer EMO birimleri Ankara'nın bu çabasını takip ediyorlar ve bunu tekrar etme, buna paralel etkinlik

yapma konusunda da bir çaba içerisindedir. Yani EMO Ankara Şubesi bu konuda da bir öncü rolü oynamıştır. Bunlara destek olunması ve buralardan doğru da üye ilişkilerinin geliştirilmesi önemlidir.

EMO Ankara Şubesi'nin üyeyle ilişkilerde yeni bir yöntem olarak geliştirdiği İnternet Radyosu da bazı mevzuatlara takıldı ve Şube Yönetimi de devre dışı bırakılarak, radyo yayını EMO Yönetim Kurulu tarafından durduruldu (yani hacklendi). Elbette, bu türden çabaların, üyeyle olan bağın kesilmeye çalışılmasının, bunların çok kimseye yararının olabileceğini zannetmiyorum. Ancak bu bağların gelişmesinden rahatsız olunması manidardır.

Şehir Plancısı bir ağabeyimizin "TMMOB'de her çözüme bir sorun üretilir" diye bir esprisi vardı. Yani Şubenin de üyeyle bağ kurma konusunda geliştirmiş olduğu bazı yöntemlere direnç gösterilmesi ve bürokratik birtakım mevzuatlarla karşı çıkılıyor olması, aslında orada bir muhafazakârlaşmayı, "Benden başka kimse burada bir şey yapamaz" mantığını yerleştirmeye çalışmaktadır. Anti demokratik bir uygulamadır. Ne EMO tarihini, ne TMMOB tarihini, ne de demokrasi tarihini hiçbir şekilde EMO Ankara Şubesi'yle başlatmıyoruz; ama EMO Ankara Şubesi'nin kurulduğu dönemden bugüne gerek TMMOB gerekse demokrasi mücadelesi tarihinde önemli bir işlevi olduğunu da belirtmek gerekiyor. Etkinliklerin daha çok üyeye açılabilmesi konusunda zeminler ve platformlar yaratılması, bu örgütlülüklerin birikerek daha da ileriye götürülmesi, bizim de düşleyemediğimiz şekilde genişleyebileceğini görmek gerekiyor.

EMO Ankara Şubesi'nin, "Şunu yaptı, bunu yaptı" gibi bir şeyin ötesinde, yeni bir nefes, yeni bir açılım getirmiş

olması, geçmiş dönemlerde başarılmasını kimi cesur adımları atma konusundaki çabasını takdirle karşılıyorum. Ben, hiçbir dönemde komisyonların bu denli aktif çalıştığına şahit olmamıştım. Bu hususta Yönetim Kurulu ısrarcılığı kadar, üyelerin de etkinliklere sahip çıkmaları, komisyonları ısrarla toplayıp, kararlar alıp, bunları hayata geçirmeleri önemlidir. Bu tür çabalara destek verilmesi, bunların üyeye bağının güçlendirilmesi konusunda da ortak zeminlerin geliştirilmesi gerektiğine inanıyorum.

İÇEF Eskişehir Forumu'na katılamadım, ama İÇEF Ankara Forumu'na katıldığımda önemli bir şeyi daha gözlemledim. Bugüne kadar EMO'nun enerji tartışmalarında, geleneksel birtakım yapılar dışında özellikle kamu kurumları seyirci konumunda kalırlar ya da çok ısrar edersek, bir panelde konuşmacı olarak katılırlardı. Bugün ise hemen hemen her oturumda kamunun bizatihi kendi kimliğiyle oralara gelip bildiri sunmuş olmaları da, EMO Ankara Şubesi'nin kurmuş olduğu ilişkilerin bu türden zeminlere o kurumlara da çekebilecek bir olgunluğa ve yetkinliğe eriştiğinin bir göstergesidir. Katılamadım, ama öğrendiğim kadarıyla Eskişehir'de de benzeri bir süreç yaşanmış. Demek ki, bu tür bir açılım ve zemin sağlandığında, katılımlar sağlanabiliyor. Dolayısıyla, dışarıdaki yapıların da bu işlere katılmasını bir zenginlik olarak görmeyi kendimize bir zül saymazsak, bu tür zeminleri daha da geliştirebilir ve bu zeminler üzerinden de Odamıza ve mesleğimize önemli katkılar sağlayabiliriz.

Ben SMM Komisyonu'nda çalışıyorum. Orada yapılan tartışmalarda bir açmazımız daha var. Bu tartışmanın da temeli şu: Birincisi, Mühendislik Fakülteleri Dekanlar Konseyi, 2005

yılında mühendislik fakültelerinden mezun olanların diplomalarına unvan yazılmaması kararı aldı. Burada birkaç tane çelişki var. Birincisi şu: Türkiye'de bir Mühendislik Mimarlık Hakkında Yasa var; o yasada, Mühendislik-Mimarlık unvanının nasıl alınacağı belirtiliyor. Bu Yasa ortadayken, Mühendislik Fakültesi Dekanlar Konseyi'nin almış olduğu bir kararın yasayla desteklenmediği süreç hukuken bir geçerliliği yoktur. Ne yazık ki 2005 yılından beri, ne EMO Yönetimi, ne de TMMOB Yönetimi bu karar doğrultusunda herhangi bir adım atmamıştır. Birkaç tane adım atılabildi. Birincisi, denilebilirdi ki, "Bu yaklaşım yanlıştır. Biz, mühendislikte okuyan öğrencilerin mühendislik diplomalarını almalarını istiyoruz. Aldığınız karar yanlıştır. Bu karar biz yargıya götürüyoruz." Bu yapılmamıştır.

İkincisi, yine şöyle bir şey yapılabildi: "Peki, siz böyle bir şey istiyorsunuz, adres olarak da Odaları ve TMMOB'yi gösteriyorsunuz. Biz de TMMOB olarak oturduk, bunları tartıştık, unvanları şu şekillerde vereceğiz." Bu konuda neden hiçbir girişimin yapılmadığını hem bizim Odamızın Yönetim Kurulu'na, hem de TMMOB Yönetimi'ne sormak gerekiyor. Bir problem var ortada: İnsanlar mezun oluyor, diplomalarında mühendis yazmıyor. EMO Ana Yönetmeliği'nde ne deniyor: "Şu, şu mühendisler üye olabilir." Mühendis unvanı olmayanları Odana üye yapmış konumundasın.

Bir başka nokta da bu kararı alan kişi yasayla bunu tahkim etmediği halde -hiçbir genelge ya da konsey kararı yasanın üzerinde değildir- "Ey Dekanlar Konseyi, bunu düzelt" denilmiyor veya "Ey Odalar, toplanalım ve bu mezunlara şu şekilde bir yöntemle unvan verelim." Dolayısıyla, bir problemi yok

varsayarak, bunun üstünden, bu gençlikle ya da yeni gelen insanlarla bağ kurabilme şansınız yoktur. Öncelikle bir probleminizin olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Sonra da bu problemin çözümü doğrultusunda da somut adımlar atmanız gerekiyor. Dekanlar Konseyi kararına karşıysanız, dava açacaksınız, alınan kararı iptal ettirme ve eskiye dönmeyi savunacaksınız. Taraftarsanız da, bu unvanları nasıl vereceğinizi belirleyeceksiniz. Yani gereğini yapacaksınız. Hiçbirisini yapmıyorsanız, siz, bu konuda sadece usulen orada oturuyorsunuz demektir. Yani üyenin hukukunu savunma konusunda bir adım atmıyorsanız, kendinizi sorgulamanız gerekiyor.

Bir diğer tartışma konusu, geleneksel olarak her dönem tartışılır ve bir türlü de çözüme kavuşmayan SMM konusu. Üyeler SMM belgesi almak için gelirler -benim dönemimi de ayırt etmiyorum- açarız mevzuatları, bilmem ne yönetmeliğinin bilmem ne fıkrasının bilmem ne bendine uymadığından vb gerekçelerle, "Sen belge alamazsın kardeşim" deriz. Peki, nasıl çözülecek üyenin sorunu? Herhangi bir adım atmıyoruz. 2005 yılında bir SMM Sempozyumu yapıldı. TMMOB tarihi açısından, EMO tarihi açısından, bu alana yönelik yapılmış en kapsamlı ve en iyi sempozyumlardan biriydi. Birtakım eğilim kararları alındı, "Yeni seçilecek EMO Yönetim Kurulu bu eğilim kararları doğrultusunda adımlar atsın" denildi. Hiçbir adım atılmadığı gibi, Danıştay'ın SMM Belgelendirilmesi konusundaki bir üyenin itirazına ilişkin üye lehine verdiği karara rağmen üyeler bir kâğıt imzalatılıyor, "Karar tersine dönerse, ben senin belgeni iptal edeceğim" deniliyor. Belge iptali doğru değildir. Yapılması gereken eğer üyenin bir konuda yetersizliği varsa onu yeterli

hale getirecek gerek meslek içi gerekse akademik eğitimleri düzenleyerek sorunu çözmektir.

Arkadaşlar; mesleğimizi doğru dürüst yönlendirme konusunda bir çaba içerisine mi gireceğiz, yoksa birtakım yasakçı mevzuatlarla üyeyi mağdur mu edeceğiz. Ki, ben buna, "Soğuk Savaş dönemi düşünme biçimi" diyorum. Yani "Önüm, arkam, sağım, solum düşman. Üyeler sahtekârdır. Aman, bunları zapturapt altına alalım" mantığından ivedilikle kurtulmamız gerekiyor. Bu tür tartışmaları yaparken, son derece özgür, son derece rahat olmak zorundayız. Dünya mühendislik tarihi ve TMMOB tarihi bize zengin bir pratik sunuyor. TMMOB düzleminde bu birikimler kendi ülke koşullarımıza göre yorumlanabilir ve hem üyemizi mağdur etmeden, hem de mesleğimizi daha onurlu bir noktaya getirebilecek çözümler üretebiliriz. Yok sayarak hiçbir şeyden kurtulamayız. Bir dizi insanın Şubeye belge almaya geldiğinde, bu problemi yaşadığında, Şube Yönetimi'ne ve EMO'ya küfredip gitmesinden hoşnut olmalıyız ki bu hususta adım atmıyoruz. Yani "Yetki bendedir. Böyle olana belge veririm, şöyle olana vermem, ya da onu saydım, bunu saymadım vb."

Örgüt yöneticiliği bu değildir arkadaşlar. Örgüt yöneticiliği, kendi iç hukukuna uymak, üyelerinin hukukunu geliştirmek konusunda da gelen problemlere gözünü kapatmadan çözüm önerileri üretebilmektir. Yönetmelikler ve mevzuatlar yasaklar için değil sorunları çözmek için yapılır. Dolayısıyla, bütün bunları yapmıyorsan, niye orada olduğunu kendi kendine de sorgulaman gerekmektedir.

Her Şube her dönem kendi coğrafyasındaki temsilcilikler hakkında tasarrufta bulunur. Ancak bu kural EMO Ankara Şubesi için bu dönem geçerli

değildir. EMO Ankara Şubesi'nin bu dönem yapmaya çalıştığı konular gerçekten önemli açılımlar sağlama çabalarıdır. Bu çabalar konusunda bürokratik engellerin çıkartılmaya çalışılmasını da çok doğru bulmuyorum.

Arkadaşlar; eğer siz, örgütü doğru dürüst yönetecekseniz, bir, Şubenin Temsilcilikleriyle ilgili tasarrufta bulunması konusuna direnmek doğru bir şey değildir. EMO Bursa Şubesi Yönetimi değişmiştir. Gelen Yönetim, bir öncekiyle paralel düşüncede olmasına karşın Temsilciliklerinin büyük kısmını değiştirmiştir. "Bu iyi" anlamında söylemiyorum ama bu uygulamaya karşı EMO Yönetimi'nden herhangi bir direnç yoktur. Ama EMO Ankara Şubesi'nin bir Temsilciliğini daha aktif hale getirebilmek ve birtakım usule uygun olmayan eylemleri düzeltmek çabası EMO Yönetim Kurulu'nun duvarına çarpmaktadır. Böyle bir yönetim anlayışının hangi hukukta yer olduğunu sizlerin takdirine bırakıyorum.

Yani şunu söylemek istiyorum: EMO Ankara Şubesi aslında -daha evveliyatında da yaşayanlar ya da okuyanlar bilir- Türkiye'deki demokrasi mücadelesinde önemli işlevleri olan ve bu konuda da -bundan önceki pratiği de bunu göstermektedir- önemli birimlerden birisidir. Bu birime ilişkin bir çatışmacı anlayışı bu Şubeye yerleştirmeye çalışırsanız, buradan üyeler zarar görür, buradan demokrasi mücadelesi zarar görür, buradan EMO ve TMMOB zarar görür. Daha sonrasında yaşanacak olanlar istenmeyen kişilerin seçimleri kazanması sonucunu doğurur.

Sonuçta, seçilmiş olan yönetim, kendisine emanet edilmiş kurumu daha önceki birikimlerin üzerinden daha öteye götürme çabası

içerisine girecektir. Bu, ne geçmişin inkârıdır, ne de tarihi kendisiyle başlatmaktır. Ama bu şansı ona vermeyip, bir takım bürokratik engellerle çalışma kesintiye uğratılırsa, belki 'dar grup' iktidarınızı koruyabilirsiniz ama tarih sizi iyi bir şekilde yazmaz. EMO Ankara Şubesi'nin 1988-90 arasında bir karanlık dönemi vardır; onun dışında şeffaftır, aydınlıktır. Bu aydınlığı karartmayalım.

Bu tarihi mirası hep beraber geliştireceğiz ve ileriye taşıyacağız ya da bu türden tartışmalarla asıl işimizi göz ardı edeceğiz. Ortada meşru bir EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu var olduğu halde, Şubeyi devre dışı bırakarak üye güncellemesi yapılması, yeni üye kaydı yapılması, üyelerin ziyaret edilmesi, Şube ile eşgüdüm içinde yürütülmesi gereken, MİSEM eğitimlerini başka Odalar ve/veya başka mekânlarda yapılması, kendi yayınladığı yönetmeliklere uyulmamasının bir tek karşılığı vardır. Ben bu Şubenin hukukunu tanımıyorum. Maalesef bu durum yaşanmaktadır ve maalesef sadece EMO Ankara Şubesi bunun yanlışlığını vurgulamaktadır. Oysa sorun kurumsal bir sorundur ve diğer EMO birimlerini de doğrudan ilgilendirir. Şube iyi işler yapıyor. Korkmanıza gerek yok. Korkuyorsanız da 'korkunun ecele faydası yoktur'.

Önünüzde iki seçenek var: Ya kendi koyduğunuz hukuka uyacaksınız ya da bu Odanın 50 yıllık tarihinde kara bir leke olarak kalacaksınız. Gelin, bunu bir kara leke olmaktan kurtaralım, Şubenin bir hukuku olduğunu kabul edelim, EMO'nun da onun üst birimi olduğunu kabul edelim ve hep beraber bu yürüyüşü sürdürelim. İnanın ki, bu yürüyüşte EMO kazançlı çıkacaktır.

Hepinizi bir kez daha sevgi ve saygıyla selamlıyorum.